

אללים מורה על דין וגבורה אללים חיים מקור הדין דעתה עליונה ויש אללים
גבורה דז"א ויש אללים במלכות

והכא אמרשים שמא קדישא, דאקרי וכאן בהיכל הזכות נרשם
השם הקדוש הנקרא **אללים** שמורה על הדין וגבורה. **בגין דאית**
לפי שיש מקום אחר והוא בבינה הנקרא **אללים חיים** כי מקור הדין הוא בבינה
העלונה שמננה מתעוררים הדינים למטה, אבל נקראת 'אללים חיים' על שם שופע בה
מקור החיים מהחכמה ו מבטל את הדינים שבבינה, ורק למטה בכל שם אללים מתרחק
מהחיים הוא שפע החכמה או מתגלים הדינים, **דאideo לעילא לעילא** ואלהים
חיים הוא מקום עליון למעלה למעלה בבינה, **סתים מפלא** והוא סתום מכל
השגה. **ואית אללים, דאideo بي דינא דלעילא** ויש אלהים שהוא
גבורה דז"א והוא הבית דין שלמעלה. **ואללים, דאideo בי דינא**
دلתתא ויש אלהים שהוא במלכות והוא הבית דין שלמטה. **הדא** הוא
דעתיב זה מה שכתבו, (תהלים נח) **אך יש אללים שופטים**
באארץ להורות שיש כמה שופטים ובולם נקראים אלהים. **אללים עלאה,**
ריא דאללים חיים שם אלהים העליון שהוא סוד אלהים חיים שבבינה,
כליל לאلين דלתתא כולל את הגבורות שלמטה גבורה דז"א ובמלכות,
ובלא איה חד והכל הוא אחד כי מתייחדים הדין העליון והדין התחתון ונעשה
הכל אחד.

ביהיכל הזכות שבבריאה מתעורר יצחק ושביעים סנהדרין וב' עדים לעשות הדין בבהאי היכלא, אתער יצחק בהיכל זה שהוא היכל הזכות שבבריאה מתעורר יצחק שהוא הגבורה דעתיות לעשות את הדין כי בהיות הגבורה באצלות עדין אינה פועלת דין, ובלהו שבעין ותריין נהורין היכליין ביה וכל השבעים ושנים אורות הכלולים בו שהם שבעים סנהדרים וב' עדים נכללים בו, דמגיהו אתגורי כל דיגין (ס"א דעלמא דلتתא) דלחתא דעלמא שם העיקרים מהם נגזרים כל הדינים שנעשים בעולם למטה (ausef שיש בהיכל זה עוד בתי דין, רמ"ק), דכתיב כמו שכתו, (דניאל ד) בגורת עירין פרטמא שפירשו שהכל נגור על ידי המלאכים הנקראים עירין שבhicel זה שם הסנהדרין. ואטאי אקרין עירין ולמה נקראו עירין. אלא בגין דבלחו קיימין בהאי עיר לפי שכולם עומדים ומשורשים במלכות הנקראות עיר' וכמו שכתו. (תהלים מה) עיר יהוה צבאות היא המלכות שהיא עיר שבנה נכללים כל ההיכלות הנקראים צבאות [קכב]. עיר אליהינו שהיא עיר הנקראות אלהינו. כל איונן היכליין ליעילא, כל חד וחד אקרי עיר וכל אותן ההיכלות שלמעלה כל אחד ואחד מהם נקרא עיר [קכג], במה דאת אמר

* * * אור הרשב"י *

[קכג] ביכל הקטרוג של האדם הוא מחמת בעלי הדין שרצויהם שהעולם יתנהג בקי הדין ולא בחסך שהוא לפניו משורת הדין, וכל הדינים נכללים בחמשה שורותיהם שהם חמש גבורות הנקראים מנצף', ומנצח' הוא גימטריא

[קכב] בין פירוש הרמ"ק, ויש עוד פירוש בעיר ה' צבאות היא המלכות שהיא עיר של נה'י דז"א שם נקראים ה' צבאות. וכן בעיר אליהינו היא המלכות שהיא עיר לבינה הנקראות אלהינו.

במו שבתו (דניאל ד) **עיר וקדיש** ומוכח שעיר נסמרק לקדש כי המלך נקרא כן רק בבחינה העליונה שלו שבה הוא מתקשר אל המלכות. **ואلين אינון עירין** ואלו המלכים שהם ע"ב סנהדרין נקראים עירין, **דקימין לנו בנו דהיבלא** לפי שמצואים לפני ולפנים בהיכל החומות, **דקימן בעיר ועומדים בכח המלכות הנקרת עיר ונקשרים בה,** **בגין כה אקרזון** ולכון נקראו **עירין** כי על ידי המלכות נמשך להם כח הדין מגבורה זו"א דעתיות.

הגבורה נכללת בחסד והחסד בגבורה

האי היכלא, אטבליל ביצחק היכל זה שהוא היכל הגבורה דבריה נכלל ביצחק שהוא גבורה זו"א דעתיות, **ובלא איהו בהיבלא דאברם** והיכל נקשר בהיכל אהבה שבחסד שבਆצלות שהוא אברהם, **בגין דימינא אבליל לשמאלא** לפי שהחסד שבימיין כולל בתוכו גם את הגבורה שבسمאל. **וთא חזי** בא וראה עוד כיצד הגבורה נכללת בחסד, **כל חד וחד בליל לחבריה** כי כל אחד מהם כולל את חברו כי הגבורה כוללת החסד והחסד את הגבורה. **זה אוקימנא רבגין דא אברם עקד ליצחק** וכבר ביארנו שבשביל זה ציווה הקב"ה לאברהם אבינו לעקור את יצחק על גבי המזבח, **בגין לאבללא ביה דינא** בשליל לכלול באברהם שהוא מידת החסד גם את

אור הרשב"י

פ"ר כמנין ע"ר, ועל בן היכל החומות שהוא אשר בתוכו נקראים עירין. (משמעות אמריו היכל הגבורה נקרא ע"ר וגם כל המלכים רשב"י בכך).
הollowood היומי

יצחק שהוא מידת הדין, (נ"א בימינא) **וְלֹא שָׁתַּכְחָא שֶׁמְאֵלָא בְּלִיל בַּיּוֹנָא** כי על ידי זה נמצוא שמידת הגבורה שבשמאל כלולה בחסד שבימין (ס"א ולאשתחבה ימינה על שמאל ואלאשלטא וכו') **וְלֹא שָׁלְטָא יְמִינָא עַל שֶׁמְאֵלָא** ועל ידי זה ישלוט החסד שבימין ויגבר על הגבורה שבשמאל.

אברהם כלול בדיון ויצחק כלול בחסד והכל אחד ונכללו זה בזה

וְעַל דָּא קָדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא פְּקִיד לֵיהּ לְאָבָרְהָם, לְקָרְבָּא בְּרִיכָה לְדִינָא, ועל כן ציווה הקב"ה לאברהם שיקריב את בנו לדין כדי שייהיה יצחק מרכבה למספרת הגבורה כי עד העקדה לא היה יצחק מרכבה לגבורה **וְלֹא תִּקְפֵּא עַלְזָוִי** כדי להזק את אברהם שהוא מדת החסד על הגבורה של יצחק, **וְלֹא פְּקִיד לִיצְחָק, אֶלָּא לְאָבָרְהָם** ולא ציווה ליצחק לעקווד את עצמו אלא ציווה לאברהם שיעשה כן כי על ידי זה נכלל יצחק בחסד שנעקד על ידו ואברהם נכלל בגבורה שעשה מעשה גבורה לעקווד את בנו. **וְעַל דָּא אֲשַׁתְּבָח,** דא בדין, זדא בחסד, וכלה חד ואתבליל דא בדא ועל כן נמצוא שאברהם כלול בדיון וייצחק כלול בחסד והכל אחד ונכללו זה בזה. **וְהָבִי,** **אֲתִבְלִילוּ הַיְבָלִין תְּתַאֵין בְּעַלְאַיִן** וכך גם נכללו ההיכילות זה בזה כולם בהיכיל הזכות והיכיל הזכות בהיכיל אהבה, גבורה בחסד וחסד בגבורה, כדי לחזק ולהגבר על גבורה.